

РАТНИКЪ

ЗА ИКОНОМИЯ, ЛИТЕРАТУРА И ПОЛИТИКА

Излиза за сега всяка Недѣля

Годиш. абонаментъ 6 л.
Полугодишенъ 3 л.
За три мѣсеца 2 л.

За странство 10 лева год.

ПРЕДПЛАТЕНИ.

Единъ брой 15 ст.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира:

Ред. в. „РАТНИКЪ“,

Свищовъ.

Стопанинъ: Ат. Н. Данковъ

За обявления се плаща: на I-та страница по 10 ст. на дума, на II-та — 5 ст., на III-та — 4 ст., на IV-та — 3 ст., или двойно на квадратенъ сантиметръ за заетото пространство.

Всичко въ предплатата.

Ръкописи и дописки назадъ не се връщатъ.

Г-ца ЕКАТЕРИНА Т. ДИМИТРОВА

и

Г-нъ КОСТА А. БАКОВЪ

Згодени

гр. Свищовъ 21-й Май 1905 г.

2—2

Отъ Свищов. Градско Общинско Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 2921

Вслѣдствие надписатъ на Г-на Свищовский Околийски Началникъ отъ 21 того подъ № 4972 върху прѣписъ отъ предписанието на Министерството на Търговията и Земледелието отъ 12 сжщий подъ № 9145, Общинското Управление обявява за знание, че пазаренъ пунктъ за продаване Пашкулитъ отъ тая годишната реколта въ Свищовската Околия, е опрѣделенъ гр. Свищовъ, именно Площада при Градската Пияца.

Пазаръ ще става всеки денъ отъ 7—9 часа прѣдъ пладнѣ и отъ 2—4 часа слѣдъ пладнѣ.

Чиновникъ, който да бди за теглението на пашкулите, назначенъ отъ страна на Общината, агента Ат. Чокарлановъ, къмъ когото нуждающитъ се трѣбва да се обръщатъ за съдѣйствие.

При това обявява се на интересующите се, че пашкули могатъ да се продаватъ и извънъ пазаря, ако продавачитъ намерятъ по добри цѣни.

гр. Свищовъ, 25 май 1905 г.

Прѣдседателъ: А. С. Линковъ

Секретаръ: Юр. Митевъ

Отъ Свищовското Градско Общин. Управление

ЗАПОВѢДЬ

№ 159

На основание чл. 19 отъ закона за благоустройството на населенитъ мѣста въ Княжество България.

Заповѣдвамъ

Всички ония стопани отъ града на които номернитъ плакади за номерацията на къщитъ, дюкянитъ и др. сгради сж се заличили или оничтожили, да ги подновятъ на тѣхна сметка най късно до 1-й Августъ н. г.

Следъ тази дата ще стане обща ревизия

и ако се намери че има още номерации неподновени, стопанитъ ще бждатъ глобени до 50 лева и номернитъ плакади направени отъ общината за тѣхна смѣтка

гр. Свищовъ 23 Май 1905 год.

Кметъ: А. С. Линковъ

И. д. № 383/905 год.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1892

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Търнов. Окр. Сждъ III Свищовски участъкъ. на основание постановлението на първи Софийски Мирови Сжда съ което се разрѣшава продажбата на недв. имоти останали отъ покойния Юр. Цуцумановъ, Свищовъ, съгласно чл. 1004—1026 отъ Граждан. Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 30 май до 30 юний т. г., до 5 часа послѣ пладнѣ включително въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитъ длъжникови недвижими имоти свободни отъ поръчителство, ипотека, антихреза и запоръ а именно:

1) Нива около 55 декара въ землището на гр. Свищовъ, въ мѣстността „Тарла Бааларъ“, до: на западъ лозето на Ием. Хашимовъ, на сѣвѣръ пѣтъ къмъ вѣхтата салхана, на югъ: турски гробища и на истокъ нивата на пок. Цуцумановъ. оц. за 1650 лева.

2) Нива около 52 декара въ сжщото землище и мѣстность, до сжсѣди: на западъ нивата 55 д., на Цуцумановъ, на сѣвѣръ: Карантинни Бараки, на югъ градско мѣсто съ салкамлъжка, на истокъ лозето на Бакалъ Османъ и ниви на пок. Цуцумановъ оц. за 1040 лева и.

3) Нива около 135 дек. въ сжщото землище и мѣстность: до: на западъ нивата 52 дек. на Цуцумановъ, на истокъ пѣтъ къмъ новата салхана, отъ югъ Вардимско шосе и лозе на Бакалъ Османъ и отъ сѣвѣръ р. „Дунавъ“, оц. 2430 лева.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присѣтственъ денъ и часъ за да преглѣждатъ книгата и да надаватъ.

гр. Свищовъ, 13 май 1905 г.

Сждебенъ Приставъ: Д. Дечковъ

КООПЕРАТИВНО КРЕДИТНО ДВИЖЕНИЕ ВЪ СВИЩОВСКО.

Отъ последното десетолѣтие, кредитния въпросъ испъкна, у насъ, на предне мѣсто, мѣжду многото обществени въпроси.

Економическото западане на земледѣлческото насѣление, отъ непоносимитъ търговски експлоатации и тѣжкитъ лихварски заеми извикаха вотиранието на редъ законоположения, които клоняха, все къмъ облекчение или освобождението на дрѣбнитъ производители отъ не-

поносимитъ и безсѣвѣстни доячи на народния трудъ и създаванието лѣснодостъпенъ и ефтенъ кредитъ за всички които се нуждаятъ отъ капиталъ. При все това, въ туй направление много малко се е достигнало. Организацията на земледѣлческия, занаятчийския и промишленния кредитъ, въ другитъ европейски страни е достигнала извѣстно съвършенство, а у насъ, едва се забѣлѣзва въ земледѣлческия кредитъ, олицетворяванъ съ земледѣлческата банка, която е наслѣдство, съ хубави начала, отъ извѣстния Митхадъ паша; но и тя хлѣтна въ ржцѣтъ на партизанскитъ апетити. И както се вижда това кредитно учреждение не ще може да изиграе своята роль, ако така продължава политиката си.

Онова, което би подържало западналия производител и което е наврѣме, е своеврѣменото улѣсняване и намиране капитали за засилване и поддържане производството. Ефтения и главно, лѣснодостъпния кредитъ, би могълъ, да подкрепи и, поне врѣмено, ако не повече, да помогне на всѣки производител въ настоящитъ критически врѣмена на финансовитъ и економически кризи и даде тласкъ на економическото ни развитие.

Кредитния въпросъ мѣжду земледѣлческото насѣление, въ другитъ страни е намѣрилъ своето разрѣшение въ организацията на редъ земледѣлчески банки и дружествени каси, които съ згодни условия и ниски проценти даватъ нужнитъ капитали на земледѣлческитъ производители. Едни отъ тия кредитни учреждения тѣй нарѣченитъ **Райфайзенови** заемателни каси. Тѣ сж распространени по цѣла Европа и иматъ съ хиляди членове. Организацията на тия каси почива върху принципа на взаимността на членоветъ, които съставляватъ зеамо-спомагателното дружество. Всички членове сж неограничено отговорни къмъ кредиторитъ на дружеството. Тия условия правятъ дружествата, отъ тоя типъ, силни и добродѣтелни.

Цѣльта на тия дружества е, да намиратъ и доставятъ на членоветъ си, лѣснодостъпенъ и ефтинъ кредитъ. Това се достига съ откривание текущи смѣтки предъ земледѣлческата банка и отъ влоговетъ на всѣки пестовникъ.

Сжщитъ дружества се грижатъ: а) да доставятъ на членоветъ си всички земледѣлчески орждия и сѣчива по износно; б) да произведатъ и продаватъ общо произведенията си, съ цѣль да намалятъ за своя полза посрѣдствеността; а съ всичко друго да поддържатъ и развиватъ добритъ нрави мѣжду селенитъ.

Тия кредитни дружества отъ нѣколко го-

дини вече почнаха и въ нашата страна да се развѣждатъ. Въ русенско се знае, че сж основани вече около 25, които боравятъ доста успѣшно. И нашата околия не е останала безучастие въ това движение. Знаеме, че отъ прѣди 4—5 години още въ нѣколко села изъ свищовска околия имаше такива каси, които били огаснали; обаче отъ тая година, наново се е зародило това движение, като турило основитѣ, вече, на 7 селски каси, въ селата: Стижеровъ, Хибилий, Българене, Бѣлене, Овча Могила, Саржаръ и Караманово. Тѣ иматъ утвърдени уставитѣ си и открити тѣкущи смѣтки въ мѣстния клонъ на земеделѣчката банка, за кредитъ. Почнали да работятъ. Въ края на настоящата година, ще видиме тѣхната дѣйностъ, която върваме ще бжде по-творна и пълна съ назидателностъ за нашето земеделѣческо население че то, само трѣбва да се загрижи за себе си, за да завоюва своята економическа самостоятелностъ.

Чрѣзъ Райфайзеновитѣ каси ще може да се тури начало за организацията на земеделѣческия кредитъ, значението на който играе важна роль въ стопанския животъ.

За да може, нашето население да се опознае по добръ съ тия селски каси и да може да се дадѣтъ опѣтвания за желающитѣ селени да си основатъ подобни каси, ще продължимъ въ слѣдующия брой, да дадемъ по широки понятия и свѣдения за кооперативнитѣ кредитни здружения, тѣхното основаване, управление и ръководение дѣлата имъ, а въ конецъ и положението на функционирующитѣ вече въ свищовско селски каси, слѣдъ като съберемъ свѣдение по тѣхъ. (Слѣдва)

ДНЕВНИ

Лични

Г-нъ Полковникъ Н. Ивановъ, отпътува вчера прѣзъ г. Руссе за г. Търново, за да заеме новата си длѣжностъ, полкови командиръ.

Бившия управителъ на тукашната митница, сега такъвъ на Софийската г-нъ В. Караканевъ, престижна вчера въ градътъ ни.

г-нъ Саввовъ, земеделѣския инспекторъ престижна заедно съ семейството си и се установява тукъ за районенъ инспекторъ въ околията ни.

Вѣнчавка.

Сутрѣ, понеделникъ, ще се извърше въ столицата, въ църквата „Св. Кралъ“ венчалния обѣдъ на нашия съгражданинъ, юристъ консулъ при м-вото на общ. сгради, г-нъ Иванъ Бешковъ съ г-ца Маргарита Грекова. Нашитѣ честитавания.

За свършившитѣ търговската гимназия въ Свищовъ.

Софийската търговска банка, чрѣзъ министерството на търговията и земеделѣието, е по-

молила дирекцията на търговската гимназия въ градътъ ни, прѣдъ видъ на това, че операциитѣ на банката отъ година на година се разширявали, да ѝ прѣпоръчва всѣка година по двама свършивши съ добъръ успѣхъ търговската гимназия и то исклучително българи, които сж-щеврѣмено да знаятъ добръ да кореспондиратъ по френски и нѣмски.

Покана къмъ свършившитѣ Търговската Гимназия въ г. Свищовъ

Въ едно най-близо бждаще ще се отпечататъ отчетъ на Държавната Търговска Гимназия въ г. Свищовъ и прѣдъ видъ съображението, че е отъ голѣма важностъ да се знае резултатътъ отъ приложения до сега редъ и старание въ споменатата Гимназия, Дирекцията моли Господа свършившитѣ да дадѣтъ съдѣйствието си по случая, като по възможностъ побързатъ да отговорятъ на слѣднитѣ въпроси:

1) Име и презиме на свършившия?

2) Мѣстожителство?

3) Прѣзъ коя година е свършилъ Търговското Училище?

4) Продължилъ ли е слѣдъ това образованието си и по какво?

5) Какви длѣжности е изпълвалъ и каква изпълнява сега? и

6) Какви литературни трудове е издалъ?

Прочее, Дирекцията се ласкае да върва, че Г-да свършившитѣ ще отдадѣтъ надлѣжно-то внимание и своевременно ще отговорятъ и услужатъ на дѣлото, за което се изказва прѣдварителна благодарностъ.

Забѣлѣжка: За починалитѣ замолватъ се да съобщатъ познатитѣ имъ другари.

Преизбранъ народняшки клубъ.

Пипнатъ ни отъ г. Никополъ, че на 22 Май м. м. по покана на досегашния председателъ на клуба на народната партия въ г. Никополъ, г-нъ Н. А. Мариновъ, е било свикано околийско събрание, за преизбиране ново бюро на партията, на което присѣтствува-ли 70—80 души. Събранието като имало предъ видъ че отъ до сегашнитѣ членове на клуба нѣкой излезли отъ редовете на народната партия, като се постѣпили на държавна служба, а други за лични интереси, то събранието рѣшило да преизбере новъ околийски клубъ на народната партия въ г. Никополъ и околията му и съ-единолушие избрало за такива:

Никола А. Мариновъ — председателъ,

Юрданъ Поповъ — подпредседателъ,

Димитръ Тортомановъ » » ,

Христо Златаровъ — касиеръ,

Ив. Х. Поповъ дѣловодителъ, и членове

Мойсе Овадия, Петръ Стояновъ, Илия П.

Ивановъ, Ив. Симеоновъ, Ф. Петковъ, Ал. Недковъ и Ал. К. Пенчевъ.

Изпититѣ въ Търгов. Гимназия.

Отъ 7 того започватъ писменитѣ изпити въ мѣстната търговска гимназия.

По причина на стачката която бѣ станала прѣзъ учебната година, изпита ще бжде ограниченъ върху свършения прѣзъ годината материялъ.

Изпититѣ въ Основнитѣ Училища.

Изпититѣ въ основнитѣ училища въ градътъ ще започнатъ отъ 12-й того и ще свършатъ на 20 сжци.

Пазаръ за пашкули

Общин. ни управ. съ обявлението си публикувано на 1-стр. въ днѣшния брой на вѣстника ни опредѣля пазаренъ пунктъ за продаване пашкули отъ тая годишна реколта въ свищовската околия, площада при градската пияца.

Пазаря ще става всѣки денъ отъ 7—9 часа прѣдъ пладнѣ и отъ 2—4 часа слѣдъ пладнѣ.

Сладкарница Роза

Отъ нѣколко врѣме въ градътъ ни е открита нова сладкарница „Роза“ отъ съгражданинътъ ни, г-нъ А. Хр. Андрѣевъ, който се е специализиралъ въ фабриката на г. Пѣва въ ст. София

Въ сладкарницата се намиратъ приготвени и се приготвяватъ по поръчка: разни видове пасти, торти, сладкиши, бонбони, шоколади и пр.

Отзивитѣ които се носятъ за тая нова сладкарница, препоръчватъ младия и енергиченъ момъкъ за добра бждаща сладкарница.

ИЗЪ ДРУГИТѢ ВѢСТНИЦИ.

Какъ се фалшифицира виното.

Телеграма.

Видинъ, 1 юний 1905 г. София, М-ру търгов. и земеделѣието копие м-ру финансѣи. в. Дневникъ и пр. Напоследъкъ градътъ ни е наводненъ отъ външна оцетна есенция, така на-примѣръ само отъ 2 априлий до 22 май сж внесени въ Видинъ 32000 литри маджарска есенция. Отъ нея 18000 литри още не сж освободени отъ митницата и се намира на пристанището, подъ прѣдлогъ за фабрикуване оцетъ. Спекулантитѣ внасятъ тая есенция специално за правене вино чрѣзъ прибавка на сахаринъ и др. примѣси. Това нелегално производство освѣтнѣ, дѣто е крайно вредително за здравето на потребителитѣ но подкосва и така едвамъ зараждащата се съ огромни разноси и рискове лозарство, въ което сж внесени и ангажирани и послѣднитѣ срдства на лозаря. Есенциитѣ сж въобще вредителни и като такива непотрѣбни артикули, когато пкъ убиватъ една отъ висшитѣ земеделѣчески култури, като лозарството и овощарството, то прѣчкитѣ за внасянието имъ трѣбва да бждатъ икономически принципъ на нашитѣ обществени и държавни дѣйци по тѣзи отрасли и се налагатъ като налѣжаща необходимостъ. Тѣзи мотиви, тая опасностъ за нашето бждаще ни събра днесъ

Подлистникъ.

ЗАКОНЪ

за полицията въ селскитѣ общини.

(Продължение отъ бр. 218)

Чл. 101. Лица болни отъ остри и хронически заразителни болѣсти не могатъ да бждатъ кръчмари, фурнаджии, хлѣбари, млѣкари, касапи, бръснари и др. такива. Това се прилага и за слугитѣ.

Чл. 102. Кметътъ наглежда за чистотата въ месопродавницитѣ, фурнитѣ, кръчмитѣ, бакалницитѣ, гостилницитѣ, хотелитѣ, ханищата, пазаритѣ и сбороветѣ.

Чл. 103. Кметътъ и санитарнитѣ агенти нагледватъ да не се продаватъ по дюкянитѣ отровни вещества, а така сжщо да не се изготвяватъ или продаватъ подправени и развалени питиета и прѣдмѣти за ядене, като: развалени меса, риби, масло, сирене, брашно, просо, растителни масла за ядене и незрѣли плодове. Противъ търговцитѣ и продавачитѣ на такива съставляватъ надлѣжнитѣ актове, за на-

казание, а прѣдмѣтитѣ се задържатъ, за унищожение, съгласно закона за санитарния надзоръ върху хранителнитѣ вещества и пр.

Сждѣтъ, въ който се съхранява или продава растително масло за ядене, трѣбва да има надписъ „масло“ и да показва какво е то, напр. масло отъ маслини (зехтинъ), масло отъ орѣхи, масло отъ сусамъ, масло отъ ленено сѣме и пр.

Сждоветѣ за масла, които не сж за ядене трѣбва да иматъ надписъ съ едри букви „вредително масло“.

Чл. 104 Кметътъ надзирава за правилността на мѣркитѣ и теглитѣ, за които цѣль прави, самъ или чрѣзъ органиитѣ си, чести внезапни провѣрки.

Всѣка мѣрка и теглилка, прѣди да се пустне въ употребление, трѣбва да носи знакъ (дамга), че е прѣгледана отъ общинското управление, и да има марката на фабриканта и продавача.

Чл. 105 Въ всѣка община има по едно лице, на което е възложено прѣгледанието на умрѣлитѣ прѣдъ погребението имъ. Това лице се нарича мъртвопроверителъ.

Въ голѣмитѣ общини тая длѣжностъ се изпълнява отъ фелдшеръ, а въ малкитѣ отъ кмета.

Чл. 106 Когато умрѣ нѣкой човѣкъ, роднинитѣ и сѣсѣдитѣ му съобщаватъ на часа на мъртвопроверителя, който е длѣженъ незабавно да иде да прѣгледа умрѣлия, и, ако намѣри, че нѣма външни насилия, а смъртъта е естествена, издава позволително за погребение.

Ако ли се намератъ по тѣлото рани или други признаци, отъ които да се пораждатъ съмнѣния за насилствена смъртъ, мъртвопроверителътъ незабавно съобщава на сждебната власть, съ чието съгласие само може да разрѣши погрѣбението.

Чл. 107. Тѣло на умрѣлъ човѣкъ не може да се погребе по-рано отъ 24 часа послѣ умирането.

Чл. 108 Ни едно духовно лице не може да погребѣ умрѣлъ човѣкъ, прѣди да му се прѣдстави позволително за погрѣбение.

Чл. 109. Всѣко село си опрѣделя мѣсто за гробища. Това мѣсто трѣбва да е отдалечено отъ крайнитѣ кжци на селото най-малко 100 метра и да е заградено съ зидъ или плетъ високъ единъ метръ.

Чл. 110. Кметътъ нагледва, щото мъртвитѣ да се погребватъ само на опрѣдѣленото мѣсто и гробоветѣ да бждатъ изкопани спо-

на заседание, въ което единодушно рѣшихме да Ви замолимъ да употребите всички зависящи отъ васъ срѣдства, за да се прѣкрати внасянето въ България оцетната есенция, щомъ така се злоупотрѣблява съ нея, щомъ не се употребява за прѣката ѝ цѣль, толкозъ повече, че виненъ натураленъ оцетъ се намира у насъ повече, отъ колкото е нужно. Молимъ распореджанието ви, щото неосвободената отъ митницата есенция да се повърне обратно, а акцизните власии да направятъ най-щателна ревизия за констатиране факта: какъ се е употребявала освободената вече есенция. Очевиденъ фактъ е, че се злоупотрѣблява съ есенцията въ горния смисълъ, или по-ясно казано, че отъ нея се прави вино чрѣзъ прѣмѣсване сахаринъ и др., защото въ складове и кръчми се продава вино по 20—25 ст. литра, когато натурално вино е немислимо по тая цѣна.

Търпението на тая нелегална производителностъ и конкуренция ще има ужасни послѣдствия: израждане на потребителитѣ и опроставяването на най-видната и най-важна земеделска култура—лозарството.

По примѣра на взетитѣ на послѣдѣтъ силни мѣрки въ Франция въ полза на лозарството и противъ изкуственитѣ вина, молимъ да удовлетворите настоящата ни молба.

Не се ли направи това, хубавитѣ наши лозарни бърда, дѣто толкозъ трудъ и жертви сж направени, ще запуснатъ, лозарството ще пропадне, а лозаря разоренъ.

За видинскитѣ лозари: Младенъ Ивановъ, Ст. Витский, Здравко Ивановъ, Цеко Ивановъ, А. Бѣлорѣчкий, И. Х. Томовъ, А. Божиновъ, Йорданъ Х. Иончевъ, Спасъ Нишковъ, П. Ивановъ, П. Николовъ.

в. „Дневникъ“

Цѣръ противъ охтиката.

Знае се, че креозота биде едно отъ многото опитани срѣдства за излѣкуването на охтиката, но това послѣднѣо срѣдство влияло твърдѣ пагубно на пицеварението и апетита на болнитѣ; обаче, новоткритото срѣдство *креозоталъ*, което е добито отъ креозота, дѣйствува твърдѣ цѣрително. Отъ 37 случая, които сж били лѣкувани съ креозоталъ въ най-първата университетска клиника въ гр. Берлинъ отъ най-прочутия професоръ Фентъ Лайдена, 35 били напълно излѣкувани. Изпървомъ на болнитѣ се давало по 5 капки три пжти на деня и, като увеличавали тази пропорция, достигали постепенно до 25 капки, които се вземали по три пжти на денъ, а подиръ това захващали да намаляватъ капкитѣ до 10 при всѣко вземане и то пакъ по три пжти на деня.

Подиръ такова едно лѣкуване, за едно доста кжсо врѣме у болнитѣ се явявало апетитъ (охота) къмъ ядене и съвсѣмъ изчезвали: трѣската, нощнитѣ изпотиявания, слабостта, леснитѣ уморявания, кашлица и балгамитѣ (храчкитѣ); тия болки отъ денъ на денъ се повече и повече се намалявали, и съвсѣмъ се изгубвали.

(Изъ „Злат. Изворъ“).

Глава V.

Надзоръ върху добитѣка и тържищата.

Чл. 112 Кметътъ упражнява надзоръ върху тържища (пазаритѣ) и панаиритѣ за търгуване съ добитѣкъ (едъръ и дребенъ).

Чл. 113 Тържищата и панаиритѣ се откриватъ по решение на общинския свѣтъ, утвърдено отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието.

Тѣ ставатъ на мѣста по възможностъ близосѣдни на вода и далечъ отъ населенитѣ мѣста и трѣбва да сж прѣгледани отъ ветеринарни лѣкари или фелдшери.

Веднага слѣдъ закриването имъ, мѣстата, дѣто сж се намирали добитѣцатѣ, се изчист-

Злоупотрѣбления въ постоянната комисиия.

Както знаятъ читателитѣ ни вече нѣколко пжти споменахме по тия злоупотрѣбления, извършени отъ бившия счетоводителъ на комисиата Ив. Боневъ, съ откриването на който дѣятелно се е завзелъ финансовия инспекторъ, г. Ан. Алтъпармаковъ. Сега се учимъ отъ постоянната комисиия че одкрититѣ до днесъ злоупотрѣбени пари, които сж само отъ проходящитѣ суми на комисиата, възлизатъ вече на почетната цифра отъ 9650 лева. И това само за единъ периодъ отъ 5 години отъ 1900 до 1905 год.!

Спорѣдъ сведѣнията, които ни се дадоха отъ компетентно мѣсто, изглежда повече отъ вероятно че кражбитѣ на Ив. Боневъ ще излезатъ много по вече, защото се е установило че той е вършилъ подобни злоупотрѣбления и по рано отъ 1900 год.

В Нар. Борба.

Телеграми

на

Българската Телеграфна Агенция

Една знаменителна телеграма до царя.

Войскитѣ сж готови за настѣпление.

Когато отъ много мѣста се чуватъ оптимически гласове за бързото сключване на миръ, рускитѣ генерали въ Манджурия, съ крѣпка вѣра въ успѣха, сж готови да се мѣратъ съ неприятеля. Слѣдъ прѣснатитѣ се слухове за миръ, царя е получилъ отъ театра на войната слѣдната знаменителна телеграма, съ дата 30 май:

„Ваше императорско Величество, като узнахъ за услужливостта на прѣдсѣдателя Рузвелтъ и за вашето съгласие да се почнатъ прѣговоритѣ за миръ, азъ веднага свикахъ висшѣ воененъ свѣтъ отъ всички команданти, които по настоящемъ се намиратъ на главната квартира.

Като разглеждахме поводитѣ за миръ и респективнитѣ позиции на двѣте армии, честь имамъ да напомня на Ваше Величество, че всичкитѣ мои другари и азъ, се произнесохме единодушно и енергично за продължението на войната до тогава, до когато Всесилния ще увѣчае съ успѣхъ нашитѣ юначни войски.

Не е врѣме сега да се говори за миръ слѣдъ сраженията при Мукденъ и Цунима.

Неприятеля, опонентъ отъ своитѣ успѣхи, ще иска сигурно условия, унижителни за честта на нашето отечество. Между това нѣма причини да му отстъпимъ, защото не сме докарани до тази крайностъ.

Катастрофата при Цунима е дѣйствително тжжно събитие, но тя нѣма никаква свръзка съ нашата храбра армия, която се намира въ блѣскаво състояние и гори отъ желание да си отмести на неприятеля, като добие успѣхъ, който, надѣя се, не е далеко.

Позициитѣ на нашитѣ войски сж отлични.

ватъ и обеззаразяватъ.

Чл. 114 Когато ветеринарниятъ лѣкаръ намѣри нездравословно мѣсто, отредено за пазаръ или панаиръ на добитѣка, кметътъ изпълнява незабавно прѣдпазителнитѣ въ случая мѣрки, прѣдписани отъ лѣкаря или фелдшера.

Чл. 115 Забранено е да се мжчатъ по жестокъ начинъ домашнитѣ животни.

Чл. 116 За всѣко єдро добиче, като: волъ, крава, биволъ, биволица, конь, кобила, магаре, магарица и муле, което е прѣдметъ на покупка—продажба, размѣна или подарокъ, или което ще се коли, неговитѣ стопанинъ трѣбва да притежава свидѣтелство (обр. № 1) или билетъ (обр. № 2) за правособственостъ.

Забѣлѣжка. Бозайничето се записва въ документа на майка му, но, ако то само бждѣ прѣдметъ на здѣлка или ще се коли, изисква се и за него свидѣтелство или билетъ.

Чл. 117 Свидетелството се издава отъ кмета на общината, чийто членъ е стопанинътъ на добичето, и то само за такова отъ тамазлѣкъ, константирано съ актъ (обр. № 3) подписанъ отъ кмета или общински служащъ и отъ двама свидѣтели, познати на управлението. За него стопанинътъ плаща такса 20 стотинки, въ

дѣждовното врѣме не ми даваше възможностъ да прѣмина въ настѣпление до сега, но днесъ, когато нашитѣ загуби при Мукденъ сж свършени поправени и когато нашитѣ войски сж усиленни отъ новодошли европейски корпуси азъ се усещамъ въ състояние успешно да се противопоставя на усилията на неприятеля.

Надѣя се, че въ течението на тоя мѣсець ще мога да прѣмина въ настѣпление, което ще измѣни свършено работитѣ.

Повтарямъ ви го още еднжжъ, Ваше Величество, може да има пълно довѣрие въ силата и могѣществото на нашитѣ войски, и на нашата позиция нѣма никакъвъ критически характеръ, който да изисква сключването на миръ, условията на които би били неблагоприятни за Русия.

Гунджулинъ 30 май 1905 г.

Главнокоманд. Линевичъ.

Командующи армиитѣ: Куропаткинъ, Каулбасъ, Батановъ.

Началникъ на генер. штабъ: Сахаровъ.

Генерали: Рененкамфъ, Зарубаевъ, Билдерлингъ, Львовъ, Самсоновъ, Даниловъ, Кофъ и пр.

Кореспондента на *Temps* като цитира тая телеграма, съобщава, че, споредъ депешитѣ на рускитѣ кореспонденти на бойното поле, войската, на която били съобщена опититѣ за миръ, изказала шумно своето единодушно съгласие съ генералитѣ.

Настроението въ Русия.

Петербургъ, 2 юний. Настроението не е благоприятно за мира. Крайната консервативна партия, девиза на която е: „продължение на войната до постигането на пълна побѣда“, все повече печели нацмощие. Носи се слухъ даже, че портфейла на министерството на просвѣщенiето, което играе такава важна роль въ вжтрѣшната политика на страната, щѣлъ да бжде повѣренъ на клерикалния шовинистъ Будиловичъ.

Както говорятъ, телеграмитѣ на генералъ Линевичъ сж дали потикъ, да се иска продължението на войната. Кореспондентътъ на „Новое Время“ съобщава съ една телеграма подадена отъ Кокиатиенъ на 27 м. м., че въ армията прѣобладавала голѣма самоувѣреностъ въ сполука. Несъмнѣно било, че сегашнитѣ позиции ще могатъ да се одържатъ, възможно било и минаването въ настѣпление. Наврѣдъ владѣяла вѣрата въ силата на руската армия и въ пълната възможностъ за окончателна побѣда.

Часть отъ либералната преса сжщо тѣй не иска да чуе нищо за миръ, до като не се изкажатъ по този въпросъ народнитѣ прѣдставители.

Руско сухопѣтно напѣждане.

Петербургъ, с. д. Генералъ Линевичъ телеграфира съ дата 29 май: Слѣдъ едно сражение ние завзехме селата Силинтай, Мишему,

полза на общинската каса, и гербова марка 20 стотинки

Актътъ се залепя о кочана на свидѣтелството, срещу което е издаденъ.

Чл. 118 Всѣка сдѣлка за продажба—покупка, за размѣна или подарѣкъ се извършва само на общинскитѣ тържища—прѣдъ общинското управление, като се прѣдстави свидѣтелство или билетъ за правособственостъ върху добичето, което е прѣдметъ на сдѣлката.

Продажби, станали вѣнъ отъ тържището, се считатъ недѣйствителни и продавача, както и купувача се глобяватъ отъ кмета съ по 2—10 л. за въ полза на общината.

Чл. 119. За всѣка такава сдѣлка, извършена на тържището, издава се билетъ (обр. № 2), отрѣзанъ отъ кочанъ, и се заплаща, освѣнъ 30 стотинки за гербова марка, слѣдующото общинско право (интизанъ) 2% отъ продажната стойностъ на добичето. Къмъ кочана на новоиздания билетъ се пришива или залѣпя стария документъ (свидѣтелство или билетъ).

Ако се скрие отъ пролажната стойностъ, правото се взема въ троенъ размѣръ.

Чл. 120. Когато става размѣна (трампа) съ добитѣка, общинското право се плаща само

Симошана, Чанъ, Туфу, Шилипу и Шахедзи.

Сжция денъ една японска рота завзе височинитъ при Шахедзи, въ слѣдствие на което нашето отѣление се оттегли на юго-западъ, гдѣто бѣ подкрепено отъ една дружина съ митралези.

Едно неприятелско отѣление по мандаринския пѣтъ се окопало на югъ отъ Минхуагай.

Сжция денъ нашитѣ аванпостове напрѣд-нахъ до дефилето Яндилинъ, паралелно съ Минхуагай.

Японски шпионирания

Марсилия, с. д. Г. Галиени, губернаторъ на Мадагаскаръ, който пристигна тукъ, е заявилъ въ едно интервю, че състоянието на колонията е прѣвзходно.

По поводъ прѣбиванието на руската ескадра въ мадагаскарскитѣ води г. Галиени е заявилъ, че японцитѣ сж употребили всички срѣдства за да шпиониратъ движението на руситѣ.

Катастрофа въ Цариградъ.

Цариградъ. 31 Май. Хората не помнятъ да сж виждали катастрофа като тази, която стана въ недѣля и въ понеделникъ.

Парчетата градъ, тъмни или бѣли, тежаха до 40 грама. При минаването си циклонитѣ разрушаваха цѣли квартали. Въ квартала Килиджи-Али нѣма нито една кжца здрава. Едно минаре на Света София се събори. Джамията Кизикли и повече отъ сто кжщи около нея сж съборени. На Босфора загубитѣ сж неизброими. Въ Илджа е имало развалени къшкови и опустешени градини. Буджитѣ за солдатитѣ сж биле отнѣстени на повѣче отъ сто мѣтрамѣсто. Има по-вече отъ 150 души убити. Раненитѣ сж много. Всички прозорци които сж обърнати на сѣверо-западъ сж изтрошени. Загубитѣ сж огромни.

ДОПИСКА

До Г-на Редактора на вѣстникъ
«Ратникъ» — Свищовъ

Г-не Редакторе,

Сериозността на редактирания отъ Васъ вѣстникъ ме кара да Ви помоля да дадете мѣсто на настоящата ми дописка въ вѣстникъ «Ратникъ», като отговоръ на една нова пѣсенъ отпечатана въ вѣстникъ «Крайдунавски екъ» който се издава въ Никополъ подъ отговорността на редактора му М. Атанасовъ.

До Г-на Редактора на в. «Крайдунавски екъ» и компанията му Ангелъ и Георги — отговоръ на новата имъ пѣсенъ въ брой 5 отъ 30 май т. г.

Много ми е голѣмо отвръщението, че отговарямъ на пѣсенъта Ви, но не може инѣкъ, защото ако прѣмѣлча по примѣра на порядочнитѣ хора, ще помислитѣ, че съмъ се стрестналъ отъ заишкитѣ ви топордии.

върху разницата (юсте), а когато размѣна става безъ разлика, както и когато добитѣтъ се дава подарѣкъ, плаща се само по единъ левъ.

Чл. 121. Свидѣтелството или билетътъ за всѣко умрѣло или заклано, невъзвратно изгубено или откраднато добиче се повръща въ продължение на 3 дни въ управлението на общината, чийто членъ е стопанинътъ на добичето.

Всѣко свидетелство или билетъ за невъзвратно изгубено или откраднато добиче се пази отъ общинския секретаръ-бирникъ за справки въ случай че се укаже негдѣ «юва», отгворяще на сжщото описание, и се прѣдава обратно стопанину, щомъ се намѣри добичето, а свидетелствата или билетитѣ на умрѣли или заклани добичета се изгарятъ въ края на слѣдующата година, като се съставя актъ, въ който се отбѣлзва по редъ номерътъ и датата на всѣки билетъ или свидетелство, както и издаващото го учрѣждение или лице.

Чл. 122. На стопанитѣ на стадо овци, при отивание да заминуватъ или да прѣкаратъ лѣтъ на друго мѣсто, дава се, ако искатъ, едно общо свидетелство за цѣлото стадо, като се означа общия бѣлѣгъ, какъвто овцитѣ иматъ

Знамъ, че Ви боли, близо съмъ до пулсътъ на сърдцето Ви, виждамъ, че сте ускърбени до полуда, отъ резултатътъ на изборътъ ми, който стана на 22 того въ запустялата ми магазия (както я въспѣвате), но немога да Ви помогна. Събравшитѣ се, отъ колъ и вжже — по вече босяци на брой 76 чистокръвни народняци, Ви изхвърлиха изъ срѣдата си, като боклукъ за нищо негоденъ. Това стана за туй защото събранието е измѣрило съ най голѣмата точностъ всичкитѣ Ви дѣла въ партийно отношение — сжщото събрание знае, че и Ангелъ е билъ митнически стражаръ, а Георги броецъ на пари и разсиленъ въ казначейството въ Никополъ прѣзъ минали години.

Сжщото събрание знае още работи за Ангела, които май не сж за печатъ, и всичкитѣ донкихотчини за Георги, но азъ се въздържамъ да ги излагамъ въ настоящето си, защото по примѣра на една стара, но твърдѣ умѣстна турска пословица — «За една само нова пѣсенъ която ни най-малко ме засяга, азъ не истрѣгвамъ мюрюдията за да се види мжртвешкия лешъ.» Това ще сторя ако Ангелъ и Георги, ме ударятъ по близо до сърдцето. Нито азъ, нито събранието, нито пѣкъ членовѣтъ отъ новиятъ клубъ сж виновни по изхвърлянето Ви отъ клуба на Народната Партия. Партизанитѣ отъ всичкитѣ партии се дѣлятъ на чисти и фалшиви. Това го има тукъ и на всѣкадѣ въ България. Кривъ ли съмъ азъ, ако събранието Ви е признало за фалшиви и за таквизъ, че искате да сте съ всѣка властъ, на властъ. Тѣжко е положението на такива хора, тѣсно е и кюшето, но съгласете се, че на подлостъта и притворството пѣтътъ е кжсъ. Народната партия иска хора, които да се не стѣсняватъ, че ще се влошатъ интереситѣ имъ, ако я поддържатъ. Тя иска патрони, не алчни за служби и гешефти, а партизани испитани и съ затвърдѣли народняшки чувства — разбрахте ли Ангеле, Георге и Михале. Пѣсенъта Ви, не чини пари, тя нѣма да произведе оня ефектъ когото гонитѣ, тя Ви прави смѣшни дори до оплакване. Вий сте далечъ вече отъ редовѣтъ ва народната партия, и вѣлика самоизмама ще е отъ страната Ви, ако мислитѣ да водитѣ нѣкога хорото, както свършвате съ пѣсенъта си. Пророкъ не съмъ наистина, но досегашнитѣ Ви дѣла и всичкитѣ други линии на живота Ви, утвърдително говорятъ, че Вий сте далечъ по всичко отъ народната партия, и че мѣстото Ви е тамъ кадѣто сте сега

Сегашнитѣ членове на народната партия се отвръщаватъ отъ пѣснията Ви, и ме натовариха да Ви прѣдамъ като отговоръ на вашата пѣсенъ тѣхното дълбоко прѣзрение и да Ви съобща, че и тѣ като всичкитѣ смѣртни не сж безъ грѣшки въ живота си но, че не сж като Васъ — властъ, властъ и пакъ властъ, па макаръ и съ най нечестнитѣ срѣдства.

За сега толкосъ, до пжти до нова пѣсенъ отъ Васъ, ще се повърнемъ и то пакъ по мѣрило съ Вашата пѣсенъ. 2/VI 1905 г. Никополъ М — въ

на ушитѣ си.

Въ случай на частично продаване отъ стадото, свидетелството ще се визира отъ кмета на общината, въ чийто районъ става продажба, като се отбѣлзва числото на продаденитѣ овци, а пѣкъ на купувача се дава друго свидетелство за купенитѣ.

Чл. 123 Свидѣтелствата и билетитѣ се приготвяватъ въ държавната печатница и се продаватъ на врѣзки по 100 екземпляра на общинскитѣ управления отъ държавнитѣ контролства по цѣната, отбѣлвана върху коритѣ на всѣка врѣзка.

Забѣлѣжка. Врѣзкитѣ се провърватъ и подпечатватъ отъ контролствата, гдѣто се продаватъ.

Номерация слѣдва непрѣкъснато.

Едно врѣменно съ врѣзкитѣ плаща се и общата стойностъ на гербовитѣ марки, залѣпени върху билетитѣ или свидетелствата.

Закупувачитѣ на интизапа получаватъ врѣзкитѣ съ билети (обр. № 2) по сжщитѣ цѣни, но чрѣзъ общинското управление.

Нова врѣзка не имъ се дава прѣди да сж се свършили билетитѣ отъ старата и прѣди тая послѣдната да е проверена.

ИЗЪ МИСЛИ И ИЗРѢЧЕНИЯ.

Твърдѣ често казваме: »за утрѣ сериознитѣ работи; което не направимъ днесъ, ще го направимъ утре.« Но това утрѣ ще настѣпи ли? *Утрѣ* е великъ неприятелъ на *днесъ*; то парализира нашитѣ сили и ни прави немошни, защото ни приучава къмъ бездѣйствието.

Е. Лабуле

—XX—

Не отлагай нищо, това е най-виспия секретъ на онзи, който знае цѣната на врѣмето. Който отлага за други денъ, не знае че всѣки часъ ни носи нова работа.

Сжщия.

—XX—

Вършете всѣкога само по едно нѣщо на веднажъ; това е твърдѣ важно; истински отличенъ човѣкъ е онзи, който може да съсрѣдоточи всичкото си внимание върху едно нѣщо и да забрави всичко останало. Съсрѣдоточението е велика сила за човѣшкия духъ.

Сжщия.

—XX—

Сутринтъ е младостъ на деня; всичко е свѣжо, по-весело, по-лесно; чувствуваме се бодри, по-живи, располагаме по-пълно съ своитѣ способности. Не трѣбва да пропускаме това врѣме, като ставаме късно или съ недостойни занятия и въ безполезни приказки; тове е ядката на живота. Вечерта е, напротивъ, старостъ на деня.

Шопенхауеръ.

—XX—

Ако не съмъ рано, ти подрани.

(Бѣлг. посл.)

—XX—

Между миналото, което ни се изпълнява и бждащето, което не знаемъ, се намира настоящето, дѣто сж нашитѣ длѣжности.

А. де Гаспаренъ.

—XX—

Не може да се испрѣваря врѣмето безнаказано, врѣмето си отмѣщава на онѣзи, които го прѣнебрѣгватъ.

Лакордеръ.

—XX—

Търсихъ да узная кое ни отнима най-много врѣме, и намѣрихъ, че причина сж лошитѣ мисли.

Вине.

—XX—

Дълга всички успѣхи въ живота си на това, че всѣкога и въ всѣко нѣщо съмъ изпрѣварвалъ съ четвъртъ частъ

Нелсонъ.

—XX—

Всѣкога човѣкъ намира свободно врѣме, стига да умѣе да се занимава.

Г-жа Роланъ.

—XX—

Не губи врѣмето си въ мечтание за миналото, нито за бждащето, но гледай да схванешъ сегашния моментъ.

Ор. Сюве Морденъ.

—XX—

Лови минутата — тя пролетява като свѣтла струя отъ молния, но побира въ себе си много години отъ земния животъ.

Хомяковъ.

Забѣлѣжка. Само въ пазарни дни може да му даде нова врѣзка, обаче старата трѣбва непременно на слѣдующи денъ да е проверена.

Членъ 154 За изгубено свидетелство или билетъ общинското управление издава дубликатъ, слѣдъ като се увери, че документътъ дѣйствително е изгубенъ. За това се разгласява, чрѣзъ обявление, до съседнитѣ общини, та, ако се намѣри оригиналтътъ, да се счита унищоженъ. Единъ екземпляръ отъ обявлението се изпраща и до надлежния околийски началникъ.

Чл. 125. Кочанитѣ отъ издадени свидетелства или билети заедно съ пришититѣ или залепени къмъ тѣхъ приложения, се пазятъ въ надлежнитѣ общински управления.

Ако интизаптътъ е закупенъ, кочанитѣ съ приложенията имъ се изгарятъ, слѣдъ като се проверятъ отъ общинското управление, въ края на слѣдующата година; а ако ли не е закупенъ, изгарянието имъ не може да стане прѣди да се прѣгледатъ и одобрятъ смѣткитѣ на отговорнитѣ лица и управления.

(Слѣдва).